

“La música fou per a ell camí tant d'accés a Déu com als homes”, va dir el P. Joan-Carles Elvira, prior de Montserrat, en l'homilia del seu enterrament

Mort del G. Odiló M. Planàs

Va dedicar la seva vida a l'ensenyament musical a l'Escolania, organista i compositor, tenia 85 anys i en feia 67 que era monjo

Montserrat, juliol de 2011. Divendres 22 de juliol va morir a Montserrat el G. Odiló M. Planàs, monjo de Montserrat. Tenia 85 anys i en feia 67 que era monjo. Va néixer a Barcelona el 12 de setembre de 1925, va entrar al monestir, com a germà, l'1 d'octubre de 1941; l'ingrés al noviciat es va produir el 6 de juliol de 1942 i va fer la professió simple el 4 de setembre de 1943. La professió perpètua la va fer el 30 d'octubre de 1947 i el 15 d'agost de 1964 va renovar la seva consagració en forma de professió solemne.

La missa exequial va tenir lloc dilluns 25 a la Basílica de Santa Maria i va ser presidida pel P. Joan Carles Elvira, prior de Montserrat, en absència del P. Abat Josep M. Soler, que es trobava a Colòmbia passant visita canònica als dos monestirs fundats per Montserrat. En l'homilia de l'enterrament, el P. Prior de Montserrat va recordar unes paraules del G. Odiló, que va dir en una entrevista publicada l'any 1987: “Considero la meua estada a l'Escolania com una gràcia del cel. Una gràcia, certament, de la Mare de Déu, per a mi que havia quedat orfe de mare. Ara seria acollit a la casa de la Mare i jo la serviria cantant les seves lloances cada dia... Ara que miro la història passada amb perspectiva, m'adono i no en dubto gens, que tot és do de Déu. Tot ha estat providencial. L'estada a l'Escolania havia de ser per a mi un trampolí per a fer un salt més gran i entrar al monestir com a monjo”.

“La seva senzillesa, la seva bondat innocent i el seu sentit de l'humor li procuraren un estol d'amics. La música fou per a ell camí tant d'accés a Déu com als homes. Era detallista fins a l'extrem pel que fa a l'amistat, i es va fer estimar molt. Estimava profundament la seva comunitat i va ser ben correspost pels seus germans monjos. Un dels llocs que, després de Montserrat, més va estimar fou el monestir cistercenc de Santa Maria de Solius, on l'acolliren sempre com un germà”, va afegir el P. Joan Carles Elvira, que va agrair a aquesta comunitat “el que van fer per ell durant tants anys”.

El **G. Odiló M. (Josep) Planàs i Mas** va ingressar a l'Escolania acabada la Guerra Civil espanyola, concretament en el primer grup d'escolans que tornava al centre, que havia estat preparat prèviament a l'Orfeó Català pel P. Anselm Ferrer. En aquest grup també es trobava el P. Abat Cassià M. Just, de qui va ser company de promoció. Fill del gran violoncel·lista Antoni Planàs i deixeble del mestre Sants Sagrera, el G. Odiló ha dedicat tota la vida a l'ensenyament musical a l'Escolania de Montserrat. Ha estat professor de solfeig, de piano i de violoncel. Va ser autor d'un mètode de violoncel per a infants.

L'any 1961 va ampliar estudis de composició a París, on va tenir de professor a André Jolivet, i d'orgue, amb André Marchal. Entre els anys 1970 i 1971 va fer una estada al monestir cistercenc de Santa Maria de Solius, diòcesi de Girona, de la qual sempre n'ha estat molt vinculat. I el 1973 va continuar els estudis oficials de solfeig, d'harmonia, de piano i de direcció musical.

Organista de la comunitat des de 1960, ha contribuït en la reforma del cant litúrgic en català. A partir de la reforma litúrgica del Vaticà II, el G. Odiló M. Planàs va compondre un gran nombre de melodies per al cant litúrgic català i castellà. De 1979 a 1988 va col·laborar com a instructor a les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia de Montserrat. Els darrers anys va ser instructor de les trobades d'organistes d'Església de Catalunya.

El G. Odiló va ser autor de diverses obres corals, instrumentals i per a orgue, en té més de 200 d'enregistrades a la propietat intel·lectual; i també de goigs. Ha publicat diversos llibres de cant, com ara *Cant de la Litúrgia de les Hores: Vespres i Laudes dels diumenges*, *Cants de Festa*, *Exultem cantant*, *Preguem cantant* (I i II), a més de *Cants exequials i per a les misses de difunts*; també va compondre un bon nombre de responsoris i de cants a la Mare de Déu . La seva darrera obra va ser: *Oficio cantado de laudes y vísperas*. La comissió interdiocesana de música va incorporar les melodies de les exèquies compostes pel G. Odiló com a oficials per a les diòcesis catalanes.

Departament de Premsa i Comunicació de Montserrat
93 877 77 75 / 606 942 948 / oscarbardaji@abadiamontserrat.net